

Prese un informācija

Eiropas Savienības Tiesa
PAZIŅOJUMS PRESEI Nr. 7/20
Luksemburgā, 2020. gada 28. janvārī

Spriedums lietā C-122/18
Komisija/Itālija

Itālijai bija jānodrošina, ka publiskās iestādes savos komercdarījumos ar privātiem uzņēmumiem ievēro maksājuma termiņus, kas nepārsniedz 30 vai 60 dienas

Spriedumā Komisija/Itālija (Maksājumu kavējumu novēršanas direktīva) (C-122/18), kas pasludināts 2020. gada 28. janvārī, Tiesas virspalāta **konstatēja, ka Itālija ir pārkāpusi Direktīvu 2011/7 par maksājumu kavējumu novēršanu komercdarījumos**¹, jo šī dalībvalsts **nav nodrošinājusi, ka tās publiskās iestādes, ja tās ir parādnieki šādos darījumos, faktiski ievēro maksājuma termiņus, kas nepārsniedz 30 vai 60 kalendārās dienas** un kas ir noteikti minētās direktīvas 4. panta 3. un 4. punktā.

Saņēmusi vairākas sūdzības, kuras iesnieguši Itālijas uzņēmēji un uzņēmēju apvienības un kurās ir norādīts uz pārmērīgi ilgiem termiņiem, kādos Itālijas publiskās iestādes sistemātiski maksā savus rēķinus par komercdarījumiem ar privātiem uzņēmējiem, Komisija pret Itāliju cēla prasību Tiesā sakarā ar pienākumu neizpildi.

Itālija savai aizstāvībai norādīja, ka Direktīva 2011/7 dalībvalstīm nosaka tikai pienākumu tiesību aktos, ar ko tiek transponēta minētā direktīva, un līgumos par komercdarījumiem, kuros parādnieks ir viena no to publiskajām iestādēm, nodrošināt maksimālos maksājuma termiņus, kas atbilst minētās direktīvas 4. panta 3. un 4. punktam, kā arī paredzēt, ka šo termiņu neievērošanas gadījumā kreditoriem ir tiesības uz maksājuma nokavējuma procentiem un uz atgūšanas izmaksu kompensāciju. Šī dalībvalsts uzskata, ka minētās tiesību normas savukārt neprasa, lai dalībvalstis nodrošinātu, ka to publiskās iestādes katrā ziņā faktiski ievēro minētos termiņus.

Vispirms Tiesa noraidīja šo argumentāciju, uzskatot, ka Direktīvas 2011/7 4. panta 3. un 4. punkts dalībvalstīm nosaka arī pienākumu nodrošināt, ka to publiskās iestādes faktiski ievēro tajā paredzētos maksājuma termiņus. Tā it īpaši norādīja, ka, ņemot vērā lielo skaitu **komercdarījumu, kuros publiskās iestādes ir uzņēmumu parādnieki**, kā arī izmaksas un grūtības, ko minētajiem uzņēmumiem rada **šo iestāžu maksājumu kavējumi**, Savienības likumdevējs ir vēlējies dalībvalstīm noteikt pastiprinātus pienākumus saistībā ar uzņēmumu un publisko iestāžu darījumiem.

Pēc tam Tiesa noraidīja Itālijas argumentu, saskaņā ar kuru publiskās iestādes nevar atsaukties uz savas piederības dalībvalsts atbildību, ja tās rīkojas komercdarījuma ietvaros (*jure privatorum*), ārpus to valsts varas prerogatīvām. Šādas interpretācijas rezultātā Direktīva 2011/7, it īpaši tās 4. panta 3. un 4. punkts, kurā tieši **dalībvalstīm ir uzlikts pienākums nodrošināt, ka komercdarījumos, kuros parādnieks ir publiska iestāde, faktiski tiek ievēroti tajā paredzētie maksājuma termiņi**, zaudētu savu lietderīgo iedarbību.

Visbeidzot Tiesa uzsvēra, ka gadījumā, ja pieņem, ka tiktu pierādīts, ka situācija saistībā ar publisko iestāžu maksājumu kavējumiem komercdarījumos, uz kuriem attiecas Direktīva 2011/7, šajos pēdējos gados uzlabojas, tas nevar būt šķērslis, lai Tiesa konstatētu, ka Itālija nav izpildījusi pienākumus, kas tai ir noteikti saskaņā ar Savienības tiesībām. Saskaņā ar pastāvīgo judikatūru

¹ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (2011. gada 16. februāris) par maksājumu kavējumu novēršanu komercdarījumos (OV 2011, L 48, 1. lpp.).

pienākumu neizpildes esamība ir jāvērtē atkarībā no **dalībvalsts situācijas, kāda pastāvēja motivētajā atzinumā noteiktā termiņa beigās, proti, šajā gadījumā – 2017. gada 16. aprīlī.**

ATGĀDINĀJUMS: Prasību sakarā ar valsts pienākumu neizpildi var celt Komisija vai cita dalībvalsts pret valsti, kas nav izpildījusi pienākumus, kuri izriet no Savienības tiesībām. Ja Tiesa konstatē valsts pienākumu neizpildi, attiecīgajai dalībvalstij ir jāizpilda spriedums, cik vien ātri iespējams.

Ja Komisija uzskata, ka dalībvalsts nav izpildījusi spriedumu, tā var celt jaunu prasību, lūdzot noteikt naudas sodus. Tomēr, ja Komisijai netiek paziņoti direktīvas transponēšanas pasākumi, Tiesa saskaņā ar Komisijas ieteikumu var noteikt sankcijas pirmā sprieduma stadijas laikā.

Neoficiāls dokuments plašsaziņas līdzekļu vajadzībām, kas Tiesai nav saistošs.

[Pilns sprieduma teksts](#) tiek publicēts CURIA mājas lapā pasludināšanas dienā.

Kontaktpersona presei: Gitte Stadler ☎ (+352) 4303 3127